Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

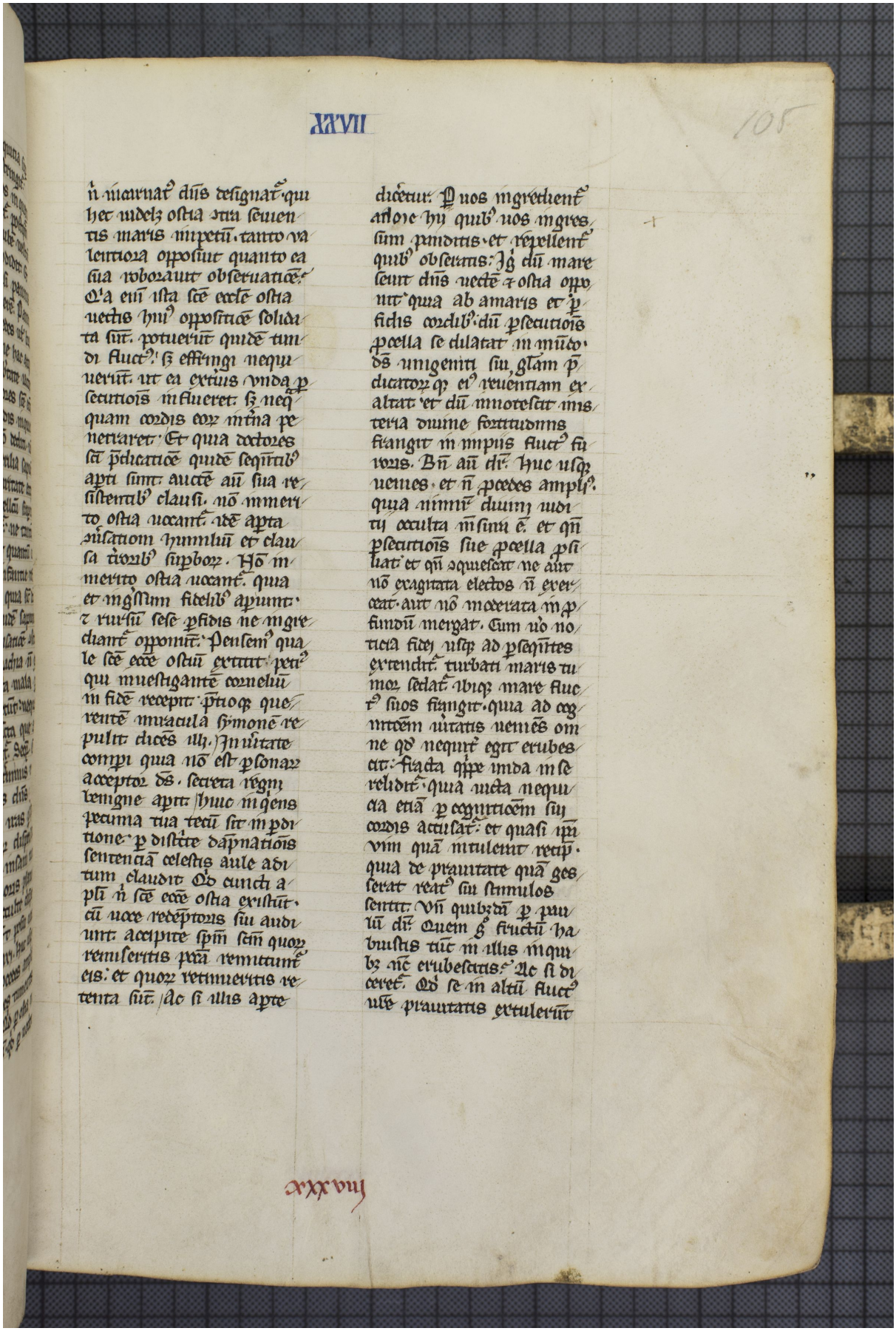

XXVII

105

in uicarnat dns designat qu
hec uidelz ostia sua seuen
tis maris impetu tanto va
lentiora opponunt quanto ea
sua roborantur obseruatione.
Qua enim ista sce ecclie ostia
uectis hui oppositione solida
ta sunt. potuerunt quidem tum
di fluct. sz effringi nequ
uerunt. ut ea extrinsus unda p
secutionis influeret. sz neq
quam cordis eor mtna pe
netraret. Et quia doctores
sci pdicatione quidem seqntib
apti sunt aucte ain sua re
sistentib clausi. nō immeri
to ostia uocant. idē apta
mutationem humilitatis et clau
sa superbor. Hō m
merito ostia uocant. quia
et mgstrum fidelib aperunt.
et rursu sese pfidis ne ingre
diant opponunt. Pensem qua
le sce ecce ostium extitit petr
qui inuestigante cornelio
in fide recepit. ptrocq que
rente miracula simone re
pulit dicēs illi. In nitate
contpi quia nō est pdonar
acceptor ds. secreta regni
uengne aperit huic in gens
pecunia tua teci sit in pdi
tione. p distrite dapnationis
sententiam celestis aule adi
tum claudit. Od cunctis a
pli in sce ecce ostia existit.
cui uoce redemptoris sui audi
unt. accipite spm sctm quor
remiseritis peccata remittunt
eis. et quor retinueritis re
tenta sunt. Ac si ullis aperte
dicetur. Quos ingrediente
arbore hui quib nos ingres
sum pandimus. et repellente
quib obstamus. Ig dni mare
seuit dnis uecte et ostia oppo
nit. qua ab amaris et p
fidis cordib dni persecutionis
procella se dilatat in mundo.
ds unigenitus sui gladium p
dicatorum qui ei reuentiam er
altat. et dni innotescit ins
tinctu diuine fortitudinis
frangit in impios fluctus fu
rorus. Bn ain dicit. Huc usq
ueniues. et ni procedes amplius.
qua nimirum diuinum iudi
cium occulta in sinu e. et qui
persecutionis sue procella psi
liat. et qui sequestrat ne aur
no exagitata electos ui eue
cat. aut no moderata in p
fundum mergat. Cum uero no
tucta fidei usq ad psequentes
extendit. turbati maris tu
mor sedat. ubiq mare fluc
tus suos frangit. qua ad eg
nitatem uiratis uenies om
ne qd nequit egit erubes
cit. fracta qppe unda in se
reliquit. quia uicta nequi
cia etiam p egnitatem sui
cordis accusat. et quasi ipsum
uim quam intulerunt recip.
qua de prauitate quam ges
serat reatus sui stimulos
sentit. Vni quibdam p pu
ni dicit. Quem g fructum ha
buistis tunc in illis in qui
bz nunc erubescitis. Ac si di
ceret. Od se in altum fluctus
uite prauitatis extulerunt

XXXVII